तन्तुनागः, पुं, (तन्तुर्नाग इव।) यादः। इति हेमचन्द्रः॥

तनु निर्यास:, पुं, (तन्तुनेव निर्यास: तन्तुवत् निर्यासो यस्य वा।) ताल:। इति ग्रब्द्रकावली॥

तन्तुभः, पुं, (तन्तुरिव भातीति। भा + कः।) सर्घपः। इत्यमर: । २।६।१७॥ वत्स: । इति जटाधर: ॥ तनुरं, ज्ञी, (तनुरस्यखेति। तनु + कुञ्जादिलात्

र:।) खणालम्। इति प्रव्दरतावली ॥ तन्तुनं, क्री, (तन्तुरम्। रख नत्वम्।) न्या-लम्। इति हेमचन्द्रः॥

तन्तुवाप:, पुं, (तन्तृव् वपतीतिः। वप + "कम्म-स्बस्।" ३।२।१। इति अस्।) तन्त्रवाय:। इति जटाधर:॥ ताति इति भाषा ॥ तल्लम्। इति ग्रब्दमाला ॥ तात इति भाषा ॥

तन्तुवाय:, पुं, (तन्त्नृ वयति विस्तारयति जाला-कारियति। वे+ "संज्ञायाचा" ६। २। ७०। इलग्।) लता। इलमरः। राइ।१३॥ (तन्त्न् वयतीति। वे+ "कम्मरायण्।" १।२।१। इत्यम्।) तन्त्रवायः। इति भ्रव्हरत्नावकी॥ (यथा, सन्: । = । ३६०।

"तनुवायी दश्रपणं द्वादिकपलाधिकम्॥") तन्तुवियद्या, खी, (विग्रह्मतेश्वी। वि+यद्य+ यप । वियक्ती देव: । तनुभिनिकिती वियक्ती-रखाः।) करली। इति चिकाख्योधः॥

तन्तुशाला, स्ती, (तन्तुवपनार्ध या शाला यह-मिलार्थ:।) तन्तुवपनग्रहम्। तात्वर इति भाषा। तत्पर्याय:। ग्रानिका २। इति हैम-चन्द्रः ॥

तनुसनतं, दि, (तनुना तनुभिवा सन्ततं वाप्तम्।) स्त्रविस्त्रवस्त्राहि। सिङ्गान कापड् इति भाषा। तत्पर्यायः। जतम् २ ख्तम् ३ उतम् । इत्यमरः । ३ । १ । १०१॥

तन्तुसारः, पुं, (तन्तुः एव बारी यत्र ।) गुवाक-वृत्तः। इति त्रिकाखग्रेषः॥

तन्त्रं, स्ती, (तनीति तन्यते इति वा। तन+ कर्त्रादी यथाययं स्न । ति जेंदुस्वधारणे + घण वा।) अटुब्बक्तसम्। (अलप्रतिष्ठादिक-

स्थिति:। यथा, महाभारते ।१३।४८।६। "सर्वानुपायानय सन्प्रधाय

समुद्धरेत् खस्य जालस्य तन्त्रम्॥") सिद्धान्तः। खोषंधिः। प्रधानम्। तन्त्रवायः। परिच्हरः। श्रुतिशाखाविशेषः। हेतुः। उभ-यार्थप्रयोजकम्। इतिकर्त्त्रयता। इति मेदिनी॥ राष्ट्रम्। परच्छन्दः। करणम्। अर्थसाधकः। तनु:। सैन्धम्। खरावृत्तिन्ता। इति हम-चन्द्रः॥ (यथा, माघे। २। ८८। "तन्द्रावापिबदा योगीमेखलान्यधितिष्ठता॥")

प्रवन्धः। इति प्रव्दरतावली ॥ भ्रापयः। इति

घरिषः ॥ धनम्। ग्रहम्। वपनसाधनम्। (यथा, महाभारते । १।३।१४० । "तदापस्यत् खियौ तन्त्रे अधिरीय सुवेमे पटं वयन्तौ ॥") कुलम्। इति नानार्धेव्यनिमञ्जरी। (शास्त्रम्। इति विश्व:। यथा, देवीभागवते ।२।११।१६। "अवेरज्ञमतन्त्रज्ञं वालचेष्टासमन्वतम्॥" व्यवहार:। नियमादि:। यथा, महाभारते। १ । १०३ । २६ । "श्रुला लं प्रतिपदाख प्राची: यह प्रशेष्टिती:।

चापहर्मार्थकुश्लैर्लोकतन्त्रसवेच्य च॥") शिवीत्तशास्त्रम। तच चतुः धरिसंख्यकम्।

"सिद्धीश्वरं महातन्त्रं कालीतन्त्रं कुलार्णवम्। ज्ञानार्थवं नीजतन्तं फेत्कारीतन्त्रसत्तमम्॥ देवागमं उत्तराखं श्रीक्रमं विद्वियामलम्। सन्खस्तं सिद्धसारं सिद्धिसारम्बतं तथा॥ वाराचीतन्तं देवेशि ! योगिनीतन्त्रस्तमम । गर्गेप्रविमर्थिणी तन्तं निवातन्तं प्रवागमम्॥ चासुखाखं अचेपानि ! सुख्मानाखतन्त्रकम्। इंसमाइयरं तन्तं निरत्तरमनुत्तमम् ॥ कुलप्रकाश्वकं देवि । कल्पं शान्यव्यकं शिवे ।। क्रियालारं निवन्याखां खतन्तं तन्त्रस्त्रमम्॥ समाहनं तलराजं ललिताखंग तथा शिवे!। राधाखंग्र मालिनीतन्त्रं रदयामलस्तमम् ॥ हद्द्रशिक्षमं तन्त्रं गवाचं सुकुस्दिनी। विश्रक्षेत्रस्तन्तव मालिनीविजयं तथा ॥ समयाचारतन्त्रच भेरवीतन्त्रसुत्तमम्। योशिनी हृद्यं तन्त्रं भेरवं परमेश्वरि।॥ सनत्तुसारकं तन्त्रं योनितन्त्रं प्रकीर्तितम्। तकान्तर्य देवेशि ! नवरते यरं तथा ॥ कुलच्डासिकतन्तं भावच्डामकीयकम्। तन्त्रदेवप्रकाश्च कामाखानामकं तथा। कामधेन क्षमारी च भूतडानर्नं ज्ञम्। मालिनीविजयं तन्त्रं यामलं ब्रह्मयामलस्॥ विश्ववारं महातन्तं महाकालं कुलाखतम्। कुलोड्डीशं कुञ्जिकाखं । यन्त्रिन्तामगीयकम् ॥ एतानि तन्त्रहानि समलानि युगे युगे। कालीविलासकादीनि तन्त्राशि परमेश्वरि ।॥ कालकल्पे सुसिद्धानि खम्बजान्तासु भूमिष्ठ। महाचीनादितन्त्राणि अविकल्पे महेश्वरि । ॥ सुसिद्धानि वरारोहे ! रपकान्तासु भूमिष्ठ ॥" इति महासिद्धिवार्सतम्॥ *॥

अपि च। "चतु: षष्टिच तन्ताचि, यामनादीनि पार्व्वति!। समलानी इ वारा है ! विष्णुकान्तासु भूमिषु॥ कल्पभेदैन तकाणि कथितानि च यानि च। पायखनी इनायेव विकलानी ह सन्दरि !॥" इति सहाविश्वसार्तन्तम्॥

तचागमख लच्यां यथा,--"खिए या प्रलयक्षेत्र देवतानां यथार्चनम्। साधनचीव सर्वेषां पुरस्रणसेव च ॥ बट्नक्ससाधनदीव ध्यानयोगसतुर्विध:।

तन्त्र सप्तभिनं चर्णे धुँतमागमं तिह दुर्च घाः ॥" # ॥ यामलस्य लचगम्। "इष्टिश्व च्योतिवाखानं निवासव्ययदीपनम्। क्रमस्त्रं वर्णभेदी जातिमेदस्त्रचेव च ॥ युगधकीश्व संखाती यामलखारलच्यम्॥" *॥ तन्त्रस्य लच्चम्। "सर्गेस प्रतिसर्गेस मन्त्रनियाय एव च। देवतानाच संस्थानं तीर्थानाचीव वर्णनम् ॥ तथैवाश्रमधर्मेख विप्रसंख्यानमेव च। संस्थानचैव भूतानां यन्त्रावाचिव निर्णय:॥ उत्पत्तिर्विबुधानाच तरूणां कल्पसंज्ञितम्। संख्यानं च्योतिषाचीव पुराणाख्यानमेव च॥ कोषस्य कथनचेव जतानां परिभाषणम्। भीचाभीचस्य चाखानं नरकाणाच वर्णनम्॥ प्रतक्त चाखानं स्त्रीपुंसी खेव लचयम्। राजधन्मी दानधन्मी युगधनीस्त्येव च ॥ व्यवद्वारः कथाते च तथा चाध्यात्मवर्धनम्॥ द्यादिलचर्योर्थे तां तन्त्रसिखभिधीयते ॥" *॥ तख माचालाम्। "विष्णुर्वरिष्ठी देवानां इदानासुद्धिस्तथा। गदीगाच यथा गङ्गा पर्वतानां हिमालय:॥ अश्वत्यः सर्ववृत्ताणां राज्ञासिन्द्रो यथा वरः। देवीनाच यथा दुर्गा वर्णानां बाद्यगो यथा ॥ तथा समस्त्रशास्त्रामां तलशास्त्रमनुत्तमम् ॥ सर्वकामप्रदं पुर्ण्यं तन्त्रं वे वेदसम्मितम्। कीर्त्तं देवदेवस्य हरस्य मतमेव च॥ पावनं यह्धानानामिछ लोके परच च ॥"॥॥ तस्य भ्रोकसंखा यथा,— "न भ्रव्यं विस्तराह्नसमि वर्षभ्रतेरिप। संचेपादे प्रवच्यामि लोककच्योक्तवर्त्वना ॥ दिवि देवे नवलचं पाताले असप्रासने॥ लचमानं भारते च चितौ तलाणि यानि च। आगमं विविधं घोतां चतुर्घमेश्वरं स्ट्रतम्॥ कल्पञ्चतुर्विधः प्रोत्तः चागमी डामरत्तवा। यामलय तथा तन्त्रं तेवां मेदाः एयक एथक ॥ मुत्तकार्खे प्रपच्च सारदाख्य नारदः। महार्णवय कपिलो योगः कलाः कपिञ्चलः॥ चान्दतशुहिवीर् सिद्धसंवर्णनाथा। प्रथमो । एक इसन्तु स्रोका दश्च प्रकीर्तिताः ॥ हितीयो सुनावस्त्रच घटसहसाणि संख्या। श्लोकाः भ्रताहुँ संख्वातात्त्वतीय खिंस इसकः ॥ भ्रतद्वयं साधिकच श्लोकानां पचिवंश्रतिः। चिंधोत्तरसहसाणि श्लोकानां भानुसंख्या ॥ प्रपच्चे प्रथमे तन्त्रे हितीये वसुमंख्या। सहस्राणि तथा श्लोकाः सप्तविंश्रतिसंख्या॥ भूतने वसहसाणि हतीये पश्सहस्तम्। भ्रतनयं पङ्तिश्लोकाः प्रपचः कथितिस्त्रधा ॥ कलासंख्या सहस्राणि भारदायाः प्रकीर्तिताः। पचित्रपाधिकाः भोका वसुभोकाच नारदे॥ विंग्रतिस सहसाणि घट्सहसाणि संख्या।

वसुश्लोकाञ्च कथिताः कपिले श्लोकसंख्या॥

चयोदश्सहसाणि कालोत्तर्शतचयम्।